

galerija forum

čekajući izložbu

izložba refleksije i pitanja

antun maračić

Čekajući izložbu projekt je Marijana Molnara, potaknut upravo terminom ove izložbe u Forumu. Apostrofirajući prigodu aktualnog predstavljanja, Molnar kao da toj izložbi pridaje posebnu važnost, izlažući se, međutim, riziku predstavljanja 'neodležalog' *ad hoc* proizvoda. Naime, od trenutka kad je saznao datum otvorenja, izložba postaje nešto na što autor svaki dan misli i za nju u tom času počinje raditi. Svakodnevno producira i datira slikarske uratke na A4 formatu, usporedno snimajući autoportret. Priprema za izložbu postaje tako svojevrsno djelatno odbrojavanje dana, dnevnik, ali i proizvodnja novih djela, ne tek selekcija već postojećih za postav u konkretnom prostoru.

Ipak, i na taj način Molnar nužno uključuje retrospektivni pristup, štoviše, sublimira cjelokupno svoje skoro četrdesetogodišnje umjetničko iskustvo, evocira svoje brojne teme i načine izražavanja, počevši sa slikarstvom kao matičnim medijem. Tako ističe i primjenjuje postupke koje je prakticirao polovicom sedamdesetih godina prošlog stoljeća kao jedan od malobrojnih predstavnika primarnog slikarstva u nas, slikarstva koje odustaje od izvanmedijske teme, iluzije, ekspresije, dekorativnih poriva i koje se

zaustavlja na konstataciji slike kao objekta, njezine strukture; na demonstraciji procesa njezina nastanka (utvrđivanje površine, materijala, poteza, sloja...). U tom duhu Molnar je preliminarno izveo i radikalnu gestu prebojavanja u crno svojih ranijih, na Akademiji nastalih, slika, pretvarajući ih u 'anonimnu' materijalnu činjenicu, plod anihilacije svojeg dotadašnjeg načina razmišljanja.

No te, mahom monokromne ili bikromne površine, varijacije crnih, crvenih i bijelih četverokuta na A4 formatu, koje je Molnar izveo 'čekajući izložbu', sažimaju i ostatak njegove bogate produkcije, uključujući neke znakovne i tekstualne elemente korištene u proteklom razdoblju, a pridružene su i komponente koje svjedoče o njegovoj izdašnoj multimedijskoj praksi (fotografija, video, instalacije...). Dok bilježi kistom trag svoje ruke, fotoaparatom i videokamerom *selfie* postupkom snima svoje lice i radni okoliš, kompletirajući tako znakove svoje prisutnosti u vremenu 'čekanja izložbe'.

Za razliku od friza diptiha slika i fotografija koji se proteže cijelim prizemljem, na katu galerije Molnar organizira sasvim drugačiji prizor - instalaciju pod nazivom *Što je (tu) umjetnost?*, koja se sastoji od šesnaest visećih žu-

tih kabanica i niza tekstova ispisanih na grafičkom papiru većeg formata i gramature duž cijelog raspoloživog zida. Na leđnom dijelu svake kabanice otisnuto je ime jednog od mrtvih klasika avangardne umjetnosti (Maljevič, Duchamp, Klein, Beuys...)*, uključujući i domaće - Knifera i Gotovca, onih autora dakle koji čine temelj suvremenog umjetničkog razmišljanja.

Kabanice su u ovom slučaju metafore zaštite, pokrića, sigurnosti, zaštitni znakovi umjetnikova svjetonazora. U prigodno snimljenom videu, autor oblači jednu po jednu kabanicu i ritualno se, poput derviša, nekoliko puta statkatno okreće oko svoje osi, izlažući pogledu naizmjenice svoje lice i ime art klasika. Tim 'travestijama' i pokretima Molnar kao da postavlja pitanje svojeg statusa umjetnika, ali i statusa umjetnosti uopće, odnosno njezine definicije, što doslovno jest sadržaj ispisanih rečenica na zidu. *Što je umjetnost?*, to jednostavno i naivno, a istodobno pretenciozno i mnogo puta uglavnom uzalud postavljeno pitanje, autor je uputio svojim kolegama suvremenicima, poetički bliskim domaćim umjetnicima i umjetnicima. Među njima su Božena Končić Badurina, Vlasta Delimar, Ivan Kožarić, Duje Jurić, Siniša Labrović, Bo-

ris Cvjetanović i još dvadesetak drugih.**

Upitani odgovaraju na različite načine pa tako čitamo lakonske ili promišljenije, lapidarne ili opširnije, rezolutne ili skeptične, ozbiljne ili humorne definicije, odnosno izjave koje to izbjegavaju biti.

Tako je zapravo cijela ova nevelika izložba u znaku pitanja i ispitivanja, evokacije i reminiscencije, sumiranja i redefiniranja, bez pretenzije da se uspostavi konačni status stvari. Upravo takva neuhvatljivost fizionomije, elastičnost i fluidnost njezina materijala i ugođaja čini ovu izložbu nedogmatskom i intrigantnom.

Molnar je jedan od umjetnika praktičara i mislioca u istoj osobi, svaka je njegova gesta istodobno prostudirana i spontana, redovito popraćena verbalno i teorijski suverenom izjavom-objašnjenjem-deklaracijom. Njegova se produkcija razvija od malih for-

mata crteža i slika do velikih i složenih, mutimedijskih instalacija-ambijenata; od krajnje introvertnih i hermetičnih radova do onih koji uključuju elemente *socijalne skulpture*. Kod njega se gotovo beskonfliktno izmjenjuju, odnosno koegzistiraju studioznost i impulsivnost, geometrija i organika, referentnost na subjektivna životna iskustva i na umjetnost... Istovremeno je prisutna jasnoća i zamućenost, 'autodenuncijacija' i šifrirana kriptičnost, materijalno i spiritualno.

Autorova sklonost i sposobnost kontrole vlastita čina, akcije i produkcije ne dokida otvorenost artefakta ili prostornog djela. Naznaka jasne naracije začas biva altemirana enigmatičnim simbolima i anagramima, tako da racionalno postavljena premisa rezultira materijalom koji naposljetku 'najpreciznije' primamo emocionalnim aparatom, 'kožom'. U svakom slučaju, na čvrstom temelju auto-

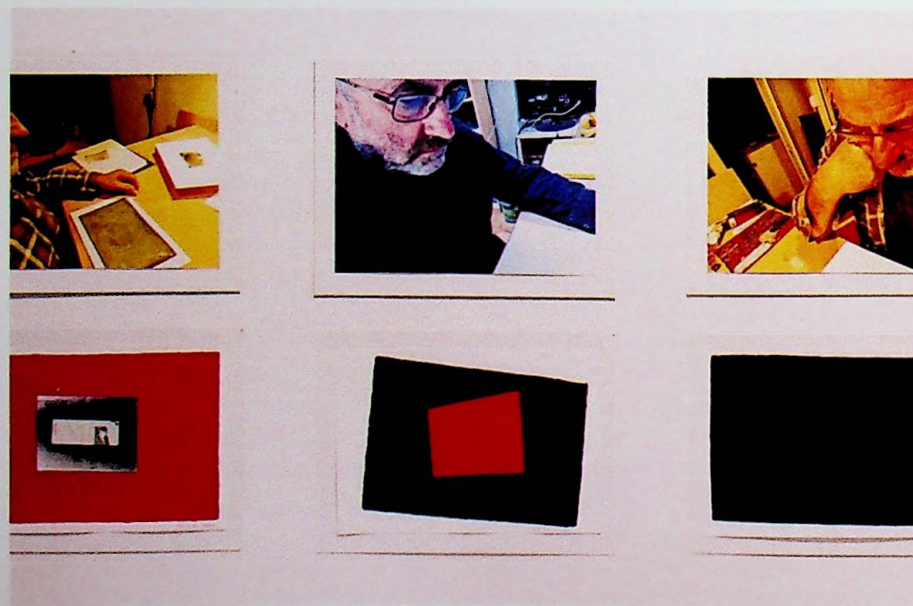
rove zamisli raste djelo koje nema granice i lakog zaključka. Ono ostaje otvoreno i živo, omogućujući kontinuitet kontemplacije.

*

Walter De Maria, Hans Haacke, Nam June Paik, Allan Kaprow, Sol Lewitt, Man Ray, Ad Reinhardt, Wolf Vostell, Andy Warhol, Lawrence Weiner

**

Željko Badurina, Maja Briski, Josipa Bubaš, Marijan Crtačić, Nemanja Cvijanović, Spartak Dulić, Vladimir Dodig Trokut, Amela Frankl, Boris Greiner, Željko Kipke, Alem Korkut, Antun Maračić, Vlado Martek, Kata Mijatović, Tomislav Pavelić, Zoran Pavelić, Sven Stilinović, Vlatko Vincek

an exhibition of reflection and question

antun maračić

The *Waiting for the exhibition* project of Marijan Molnar was actually prompted by the date set for this exhibition in the Forum Gallery. Addressing the occasion of the current presentation, Molnar seems as if he were ascribing extraordinary importance to this exhibition, at the same time however exposing himself to the risk of presenting an unmaturing and *ad hoc* product. From the moment when he found out about the date of the opening, the exhibition was something that he thought of every day, and at that time, he started working on it. Everyday the artist produced and dated pictures on A4 format paper and at the same time took self-portraits. The preparation for the exhibition became a kind of detailed countdown of days, a diary, as well as the production of new works, and not just a selection of what already existed and just needed to be set up in a given space. Still, even in this way, Molnar necessarily includes a certain retrospective approach, indeed, sublimates the whole of his artistic experience, almost forty years long, evoking his many themes and ways of expression, starting with painting as his main medium. He thus emphasises

and applies procedures that he practised in the middle of the 1970s, when he was one of the few exponents in Croatia of primary painting, the kind of painting that gives up on themes unconnected with the medium, on illusion, expression, decorative urges and that halts at the observation of the facticity of the painting as object, its structure; at the demonstration of the process by which it is produced (determining the surface, the material, the brushstrokes, the layers). In this spirit, Molnar preliminarily carried out the radical gesture of painting over in black his earlier works at the Academy of Fine Arts, turning them into an anonymous material fact, fruit of the annihilation of the way he had previously thought.

But these mainly monochrome or bichrome surfaces, variations of black, red and white squares on A4 that Molnar produced while 'waiting for the exhibition' sum up the remainder of his extensive production, including some signs and textual elements used in the previous period, while some elements that tell of his copious multimedia practice (photography, video, installation) are also associated. Thus while he is recording by brush

the trace of his hand he is at the same time by way of selfies recording his face and working environment with camera and video camera, completing the signs of his presence during the time of waiting for the exhibition. In contrast to the frieze of diptychs of paintings and photographs that stretch around the whole of the ground floor, on the first floor of the gallery Molnar has organised a very different scene – an installation titled *What (here) is art ?*, consisting of sixteen hanging yellow raincoats and a series of texts written on large sheets of heavy graphic paper along the whole of the available wall. On the back of each raincoat is printed the name of one of the dead big names of avant-garde art (Malevich, Duchamp, Klein, Beuys and so on)* including some of the local figures, Knifer and Gotovac, those artists, then, who constitute the foundation of contemporary artistic thinking. The raincoats in this case are a metaphor of protection, covering, safety, trademarks of the artists' worldviews. In the video specially recorded for the occasion, the author puts on one mac after another and ritually, like a dervish, whirls staccato-fashion on his axis, exposing to the view, alternately, his

face and the name of the art classic. In these moves and travesties he seems to raise the question of his own status as artist, as well as of the status of art in general, that is, of its definition, what literally is the content of the sentences written on the wall. *What is art?* This simple and naïve question, at once pretentious and frequently asked in vain, was put by the author to his contemporary fellow artists, local artists who are close to him in their poetics, including Božena Končić Badurina, Vlasta Delimar, Ivan Kožarić, Siniša Labrović, Boris Cvjetanović and some score of others.**

Those questioned replied in various ways, and thus we can read laconic or highly deliberated, terse or long-winded, resolute or sceptical, serious or humorous definitions or statements that avoid being so.

And so in fact the whole of this not very large exhibition is marked by question and examination, evocation and reminiscence, summing and redefining without pretension to establishing any final status of things. Precisely this evasiveness of physiognomy, the elasticity and fluidity of its material and mood makes this exhibition undogmatic and intriguing.

Molnar is one of those artists who are practitioners and thinkers in one person; his every gesture is at the same time deeply studied and yet also spontaneous, regularly accompanied by a verbally and theoretically masterly declaration/explanation/statement. His production has developed from small format drawings and paintings to large and complex multimedia installations/environments; from extremely introverted and hermetic works to those that include elements of *social sculpture*.

In his oeuvre there are almost conflict-free alternations or the simultaneous coexistence of the studied and the impulsive, the geometrical and the organic, referentiality to subjective life experiences and to art... At the same time, clarity and fuzziness, self-denunciation and cryptic coding, the material and the spiritual.

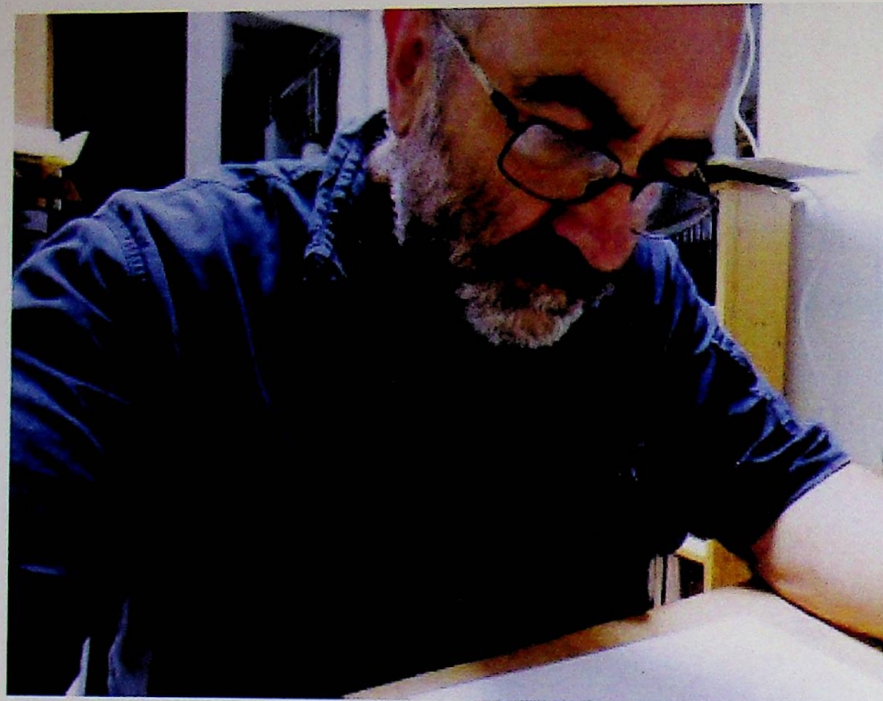
His aptness to controlling his own actions, deeds and productions and his ability to do so do not detract from the openness of artefact or spatial work. Indication of clear narration in a moment will become an alternated enigmatic symbol or anagram so that the rationally established premise results in material that ultimately we can receive most precisely with our emotional apparatus, with our skin. In every case, on the firm grounds of the author's thinking, a work develops and grows that has no border or easy conclusion. It remains open and alive, enabling a continuity of contemplation.

* Walter De Maria, Hans Haacke, Nam June Paik, Allan Kaprow, Sol Lewitt, Man Ray, Ad Reinhardt, Wolf Vostell, Andy Warhol, Lawrence Weiner

** Željko Badurina, Maja Briski, Josipa Bubaš, Marijan Crtačić, Nemanja Cvijanović, Spartak Dulić, Vladimir Dodig Trokut, Amela Frankl, Boris Greiner, Željko Kipke, Alem Korkut, Antun Maračić, Vlado Martek, Kata Mijatović, Tomislav Pavelić, Zoran Pavelić, Sven Stilinović, Vlatko Vinček

biografija

Marijan Molnar rođen je 10. studenoga 1951. u Reki pokraj Koprivnice.

Na Akademiji likovnih umjetnosti u Zagrebu diplomirao je slikarstvo 1976. godine u klasi profesora Šime Perića. Od 1976. do 1979. godine bio je suradnik Majstorske radionice slikara Ljube Ivancića i Nikole Reiser. Suradivao je s umjetnicima okupljenima oko Galenije Podrum i Galenije PM.

Do sada je izlagao na više od devedeset skupnih izložbi te imao oko pedeset samostalnih izložbi; izveo je veći broj akcija, performansa i događanja.

Godine 2002. godine objavio je autorsku knjigu tekstova i fotodokumentaciju svojih radova. Knjiga je popraćena tekstovima Marine Gržinić, Marijana Špoljara i Ane Dević.

Iste godine, u suradnji s Galerijom S iz Koprivnice izlazi mu grafičko-poetska mapa, uz izbor pjesama Branimira Bošnjaka. Godine 2010. u suradnji s Galerijom Prozori izdaje seriju knjiga pod nazivom *Knjige radovi*. Izdavačka kuća Meander media objavljuje 2012. godine knjigu *Marijan Molnar 1998. - 2008. pregled radova*, s tekstom Ivice Župana.

Marijan Molnar živi i radi u Zagrebu.

biography

Marijan Molnar was born on November 10, 1951, in Reka near Koprivnica.

He took his BFA in painting from the Academy of Fine Arts in Zagreb in 1976, class of Šime Perić. From 1976 to 1979 he was an associate of the Ljubo Ivancić-Nikola Reiser master workshop.

He collaborated with artists gathered around the Podrum Gallery and the EM Gallery.

He has exhibited at more than 90 collective shows and has had about 50 individual exhibitions and carried out a large number of actions, performances and happenings.

In 2002 he published a book of texts and photograp-

hic documentation of his works. The book was accompanied by texts from Marina Gržinić, Marijan Špoljar and Ana Dević.

In the same year, in collaboration with Gallery S of Koprivnica, he published a graphic art and poetry album, with a selection of poems of Branimir Bošnjak. And In 2010, in collaboration with the Prozori Gallery he published a series of books entitled *Book-Works*.

In 2012 the publisher Meander Media issued the book *Marijan Molnar 1998-2008: A survey of the works with text contributed by Ivice Župan*.

Marijan Molnar lives and works in Zagreb.

kontakt | contact

tel: +385 (0)1 3630714

e-mail: marijan-molnar@inet.hr

samostalne izložbe | individual exhibitions

1978. Zagreb, Podroom

1979. Zagreb, Galerija Nova (s Kipkeom i Maračićem)

1983. Koprivnica, Galerija Koprivnica

1985. Sarajevo, Klub izložbenog pavilijona Collegium Artisticum

Zagreb, Salon galerije Karas

1986. Zagreb, Galerija DDTrešnjevka Koprivnica, Galerija Koprivnica

1987. Zagreb, Galerija PM

1991. Beograd, Galerija SKC (s Lepenom i Vincekom) Zagreb, Galerija CEKAO Zagreb

1995. Zagreb, Galerija PM

1996. Zagreb, Galerija Miroslav Kraljević

1999. Zagreb, Moderna Galerija, Studio Josip Racić Ljubljana, Galerija Š.O.U. Kapelica

2000. Rijeka, Galerija OK, MM prostor Palach (Putovanje u Reku)

Dubrovnik, Galerija Otok

2002. Zagreb, Galerija Karas

Zagreb, Gliptoteka HAZU

Zagreb, Galerija Križić & Roban, (You need ground)

2004. Osijek, Dom HDLU, Galerija Kazamat

Split, Galerija Gheto

Umag, Galerija Marino Cetina

Dubrovnik, Art radionica Lazareti

2007. Pula, MMC LUKA (Prevođenje, projekt)

Zagreb, Galerija AŽ (Fraternity-Baranjsko bratstvo)

Zagreb, Showroom Galerije Nova (Prevođenje, prezentacija projekta)

2008. Zagreb, Galerija SC (Čitajući Marxa)

Zagreb, Galerija Bačva, Dom HDLU-a, (Ponovno pronađeni predmet)

2009. Rovinj, Zavičajni muzej grada Rovinja, (Pregled rada)

2010. Zagreb, Galerija Prozori (Knjige radovi)

2013. Zagreb, Greta, (In and Out)

Zabok, Green Room (Izabrani video radovi)

Rovinj, Zavičajni muzej grada Rovinja, (In and Out)

akcije, događanja | actions, events

1977. Reka, Kvadrat zemlje, anonimna akcija

1977. Zagreb, Dnevni obrok umjetnika, anonimna akcija

Reka, Paljenje papira, anonimna akcija

Reka, Sunčani sat, anonimna akcija

Reka, Tri kvadrata na zemlji

1978. Zagreb, Podroom, Tri odnosa tijelo-ambijent Koprivnica, Galerija Koprivnica i ulica, Okvir rada

1979. Zagreb, Trg Republike, akcija Za demokratizaciju umjetnosti

1980. Zagreb, Filozofski fakultet, Kontekst rada Zagreb, predvorje SC-a, Akcija Da li vam se sviđa...?

1981. Zagreb, Za demokratizaciju umjetnosti, grafit u pothodniku u Novom Zagrebu

Zagreb, Za demokratizaciju umjetnosti,

transparent na zgradi SKUCA

Beograd, Za demokratizaciju umjetnosti,

transparent i grafit

Zagreb, Kontekst rada, akcija u predvorju SC-a

1996. Galičnik, Makedonija, Izvođenje prostorne instalacije Tri kvadrata na zemlji

1998. Zagreb, Sjećanje na Tri kvadrata

2002. Zagreb, Medvedgradska ulica, akcija Stanovnici Prvomajske za stanovnike Medvedgradske

Ješkovo (Koprivnica), akcija Sijanje brašna

2003. Rijeka, akcija/performans You need help!

2006. Zagreb, akcija You need more!

Zagreb, akcija/događanje Braća blizanci u

Kozari Boku

Zagreb, akcija/instalacija Privremeni zoo/

imaginami vrt

2009. Subotica, Galerija dr. Vinko Perčić, performans Gađanje umjetnika

2010. Zagreb, akcija I want to be!

Sarajevo, akcija Verifikacija umjetničkog rada

izloženi radovi | exhibited works

1. WAITING FOR THE EXHIBITION, installation: acrylic on paper, 34 x (29.7 x 21); color photographs, 34 x (29 x 22 cm); Waiting for the exhibition, video, 15 '16'

2. WHAT (HERE) IS ART ?, installation: ink jet print on paper, 24 x (45 x 34 cm); 16 plastic raincoats; Raincoat, video, 06', 13'

**UMJETNOST JE
UVIJEK NEŠTO DRUGO.**

Ivan Kožarić

Ivan Kožarić: ART IS ALWAYS SOMETHING ELSE.

**UMJETNOST JE
HRVATSKA RIJEČ**

Zoran Pavelić

Zoran Pavelić: ART IS A CROATIAN WORD

**UMJETNOST JE ŽIVOT
KOJI LOVI REP SVOG SMISLA.**

Siniša Labrović

Siniša Labrović: ART IS LIFE CHASING THE TAIL OF ITS MEANING.

**ŠTO JE UMJETNOST?
NEĆU**

Sven Stilinović

Sven Stilinović: WHAT IS ART? I WON'T

Nekoliko odgovora umjetnika na autorovo pitanje: Što je umjetnost? |
A few answers of artists to the author's question: What is art?

Galerija Forum, Teslina 16, Zagreb
tel. 01 4810 710
gf@kic.hr

izdavač | publisher
Kulturno informativni centar
Preradovićeve 5, Zagreb
tel. 01 4810 714
www.kic.hr

za izdavača | for the publisher
Emil Matešić
ravnatelj KIC-a

urednik | editor
Antun Maračić

predgovor | preface
Antun Maračić

lektura | proof reading
Rosanda Tometić

prijevod | translation
Graham McMaster

postav | exhibition set up
Marijan Molnar

tehnički postav | technical set up
Vedran Gradinović i Hrvoje Lončar

fotografije | photographs
Tomislav Turković

grafičko oblikovanje | design
Tomislav Turković, www.tTom.info

tisak | printing
Intergrafika, Zagreb

Tiskano u Hrvatskoj, 2014. |
Printed in Croatia, 2014

naklada | edition
150

izložbu omogućio | the exhibition
has been made possible by
Gradski ured za obrazovanje, kulturu i sport,
Zagreb | City office for education, culture and
sport, Zagreb

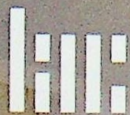

KULTURNO
INFORMATIVNI
CENTAR

„UMJETNOST JE
TRENUTAK TRANSFORMACIJE.“

SVE ŠTO MI JE PALO NA PAMET
PRI POKUŠAJU DA U JEDNOJ REČENICI
DEFINIRAM UMJETNOST,
KICAŠTO JE I PATETIČNO PA ZATO
ODUSTAJEM OD DALJINJIH POKUŠAJA.

UMJETN
VAZNA

KULTURNO
INFORMATIVNI
CENTAR

